

Maggie și animalele magice

Salvarea căluțului zburător

E.D. Baker

ilustrații de

Lisa Manuzak

Traducere din limba engleză de
Maria Fiera

Editura Paralela 45

Cuprins

Capitolul 1	1
Capitolul 2	13
Capitolul 3	22
Capitolul 4	33
Capitolul 5	41
Capitolul 6	57
Capitolul 7	66
Capitolul 8	88
Capitolul 9	95
Capitolul 10	102

Maggie
și animalele
magice

Salvarea căluțului zburător

EDITURA PARALELA 45

Capitolul 1

Maggie și-a ținut respirația: un unicorn argintiu se oprise la marginea izvorului. Era greu să-l observi printre frunzele copacilor. Poate că mulți nu l-ar fi zărit, dar Maggie era specială. Adesea vedea

lucruri în Pădurea Fermecată pe care ceilalți nu le observau.

— O! a țipat Maggie când unicornul s-a întors să o privească.

A înlemnit, de teamă să nu-l sperie.

Unicornul și-a răsfrânt buzele ca să simtă aerul răcoros. Văzându-l cum traversează izvorul și pășește spre ea, Maggie s-a dat câțiva pași înapoi. Dar, neatentă la ce era în spatele ei, s-a împiedicat și a căzut.

★ ★ Salvarea căluțului zburător ★ ★

Când o răsuflare caldă i-a gădilat creștetul, a privit în sus: unicornul era chiar deasupra ei. Fiindu-i prea teamă să se miște, a rămas încremenită în timp ce el s-a lăsat în genunchi și și-a pus capul în poala ei. Văzând ghimpii din coamă, Maggie a uitat de teamă. I-a scos încet, rând pe rând. Recunoscător, unicornul și-a întors capul pentru ca ea să poată ajunge la toți ghimpii. Când

fata a terminat, animalul magic și-a închis ochii și s-a relaxat.

Maggie iubea liniștea din Pădurea Fermecată. Dar iubea mai ales creaturile magice pe care le vedea acolo. Cu toate acestea, niciodată nu mai fusese atât de aproape de una dintre ele. Ce încântată era că atinsese un unicorn!

— Maggie, de ce durează atât de mult? i-a strigat fratele vitreg din adâncul pădurii.

La auzul vocii răsunătoare, unicornul și-a ridicat capul. Când o crenguță a pârâit în depărtare, creatura magică a țâșnit în picioare și a galopat în direcția din care venise, sărind peste izvor.

Un mic triunghi a strălucit în poala fetei. Răspândea o lumină albă, strălucitoare, cu sclipiri azurii și argintii. Maggie nu mai văzuse așa ceva niciodată!

Fratele vitreg venea pe potecă, fluturând un băț lung. Maggie

a pus triumghiul în buzunar, ca să se uite mai bine la el mai târziu, și a observat că băiatul ținea într-o mână un cuib rupt de păsări.

— L-am dat jos dintr-un copac. Păcat că nu era nicio pasăre în el!

A aruncat o privire la găleata pe care Maggie o lăsase la izvor.

— Mama așteaptă apa aia.

Maggie a ridicat găleata și a pornit spre casă. Tânjea să-și împartă noua comoară cu un prieten, dar nu ajuta cu nimic să-i povestească

lui Peter despre unicorn. Mama lui, Zelia, se căsătorise cu tatăl lui Maggie abia de câteva luni. Înainte de nuntă, Zelia locuise în sat cu soțul său și cu copiii. Când a murit fostul ei bărbat, un prieten i-a făcut cunoștință cu tatăl lui Maggie. Nici Zelia, nici copiii ei nu fuseseră vreodată în Pădurea Fermecată înainte să se mute acolo. Indiferent de ce spunea Maggie despre creaturile magice, noua ei familie nu o credea, și pace. Peter doar o acuza

★ ★ Salvarea căluțului zburător ★ ★

că minte. Iar noua soție a tatălui ei îi credea întotdeauna pe copiii săi, în loc să o creadă pe Maggie.

Tatăl ei era plecat să taie lemne în celălalt capăt al pădurii și avea să lipsească de acasă câteva săptămâni bune. Nimeni nu știa când avea să se întoarcă. Acest lucru depindea de cât de mult îi lua să-și termine treaba. Și fusese nevoit să plece atât de departe, încât nu avea nici cum să-i trimită scrisori. Fără tatăl ei, care să-i țină partea,

Maggie și animalele magice

Maggie se simțea mai singură ca oricând. Așadar, să aducă vorba despre unicorn nu i-ar fi adus decât necazuri.

★ ★ Salvarea căluțului zburător ★ ★

Când au ajuns acasă, Zelia aștepta afară.

— Iar ai întârziat! a spus ea. Mereu te mocăi și inventezi povești ca să scapi de muncă! Toți membrii familiei au treburi de făcut, dar tu nu ți le faci niciodată pe ale tale cum trebuie! Dacă o să continui tot așa, o să-i dau patul tău lui Peter. El își face treaba. Merită să se odihnească bine noaptea. Dacă îți mai dezamăgești familia o dată,

Peter o să-ți ia patul! O să dormi în pod, cu gemenii.

Peter a rânjit când a auzit-o pe mama lui.

— Dar nu-i corect deloc! a spus Maggie. Tata a construit patul pentru mine!

— Fă-ți treaba, și n-o să ți-l ia nimeni, a spus Zelia. Azi poți să-l ajuți pe Peter cu oile. Haide! Nu mai pierde timpul!

